

Krožišče

Glasilo Krajevne skupnosti Bučna vas in Turistično-športnega društva Bezgavec
številka 22 / leto XVII / december 2020

**Vesele božične praznike
in veliko dobrega v letu 2021.
Srečno!**

Svet KS Bučna vas in TŠD Bezgavec

Spoštovane krajanke in krajani!

Letošnje leto je močno zaznamovano s koronavirusom, ki močno vpliva na naš vsakdan. Zaradi pandemije ni bilo mogoče izpeljati družabnih dogodkov, katerih smo se vsako leto zelo veselili. Verjamemo, da se bo situacija v prihodnjem letu umirila in se bomo vrnili v stare tire družabnega življenja.

Svetniki KS Bučna vas smo se tudi letos trudili narediti kar največ z razpoložljivimi sredstvi in seveda v sodelovanju z Mestno občino Novo mesto.

Tako smo uspešno realizirali projekt cestne razsvetljave na Turkovi ulici, na Dolenjih Kamencah, del na Daljnem Vrhu ter del v Gorenjem Kamenju, asfaltirali smo več odsekov cest v skupni dolžini približno 500 m, uredili nekaj madeamskih poti, v sodelovanju s krajanji smo sanirali oporni zid pri pokopališču na Gorenjih Kamencah, sanirali most na Gorenjih Kamencah, urejen je bil priključek Muhaber na Mirnopeško cesto, vključeni smo tudi v projekt RUNE, ki na Hudem, Gorenjih Kamencah in na Daljnem Vrhu gradi optično omrežje, postavljen je bil prvi zbiralnik za odpadna

jedilna olja iz gospodinjstev na Ljubljanski cesti, postavili smo 5 sponzorskih oglasnih desk, odkupljena so zemljišča za izgradnjo športnih igrišč na Dolenjih Kamencah in v Gorenjem Kamenju, s podstavki za zabojnike smo uredili nekaj ekoloških otokov poleg teh smo uredili še mnogo drugih drobnih stvari.

Veliko smo se ukvarjali z romsko problematiko, predvsem smo zelo intenzivno opozarjali pristojne institucije na nevdržne razmere v naseljih, ki so v neposredni bližini Žabjaka in Brezja, in od njih zahtevali večjo intenzivnost pri izvajanju njihovih nalog.

Za leto 2021 si prizadevamo izgraditi pločnik Dolenje Kamence - Potočna vas - Muhaber, dokončati cestno razsvetlavo v nekaterih naseljih, asfaltirati nekaj odsekov cest po celotni krajevni skupnosti, pričeti z zemeljskimi deli za izgradnjo športnih igrišč na Dolenjih Kamencah, urediti postajališče za izposojajo koles GONM, sanirati kritične odseke vodovodnih sistemov, urediti ekološki otok pri gasilskem domu in seveda organizirati družabne dogodke, v kolikor bodo razmere to dopuščale.

Ob zaključku leta vam želim prijetne praznične dni in veliko osebnega miru ter srečno v letu 2021.

Tomaž Zoran,
predsednik
Krajevne
skupnosti Bučna vas

Asfaltiran odsek ceste na Daljnem vrhu

Most na Gorenjih Kamencah pred sanacijo

Zbiralnik za odpadna jedilna olja

Razdelili smo zaščitne maske najranljivejšim skupinam s pomočjo naših krajanek, članic RK

Podjetje FAR Tehnik d.o.o. je sponzoriralo tri oglasne deske

Cestna razsvetljava Daljni Vrh

Priznanje in zahvala krvodajalcu - Marjanu Kocjanu

»Krvodajalstvo lahko označimo kot največje človekoljubno dejanje in posameznikovo prostovoljno odločitev, da človek pomaga sočloveku z darovanjem dela sebe.«

Jubilejno darovanje je bilo 12. decembra 2019. Priznanje je dobil **Marjan Kocjan iz Potočne vasi za 130-krat darovano kri**. Zahvalo za njegova plemenita dejanja pišemo z zamudo, saj je bilo takrat »Krožišče 2019« že v tisku. Marjan seveda z darovanjem nadaljuje. Letos je daroval kri še štirikrat.

Več na https://www.dolenjskilist.si/2019/12/05/230023/novice/dolenjska/Koliko_je_dvakrat_po_130/

Marija Pugelj

Drage krajanke in krajani Bučne vasi!

Bolj kot kadarkoli poprej sta ob zaključku leta in vstopu v novo leto pomembni pozitivna naravnost in povezanost lokalnih skupnosti ter vseh ljudi na splošno. Med nami se je usidrala nova realnost, s katero se bomo morali naučiti živeti, zato je najpomembnejše, da v tem prazničnem času cenimo drobne reči, ki nas združujejo. Pomisliti moramo na vse stvari, ki so nam dane in nas kljub stanju ne ovirajo pri tem, da mislimo in delamo dobro.

Z dobrimi občutki ter vizijo za boljšo prihodnost vseh občanov smo se tudi v letu 2020 zagnali v projekte; mnoge med njimi smo že uspešno zaključili, za ostale smo zgradili trdne temelje v želji, da jih uresničimo v prihodnjih letih.

V letu 2020 smo na občini kljub razmeram delovali nemoteno in tako po rednem načrtu obnovili občinske ceste, v določenih krajevnih skupnostih uredili javno razsvetlavo, uredili smo kar nekaj mestnih sprehajalnih poti in prenovili igrala na igriščih v več krajevnih skupnostih. Širimo Olimpijski center Novo mesto, ki bo kmalu bogatejši za nov bazenski kompleks, nadaljujemo s širjenjem kolesarskega omrežja in načrtujemo regionalne kolesarske povezave proti sosednjim občinam. Začeli smo z drugim delom prenove mestnega jedra, LokalPatriot je v najem dobil nove prostore na Rozmanovi ulici in bo v prihodnosti poskrbel za vsebine za mlade, z mislijo na podeželje in tamkajšnje prebivalce, pa smo uredili novo avtobusno postajališče v Birčni vasi, smo tik pred zaključkom ureditve Zadružnega doma na Uršnih Selih, pričeli smo tudi z deli za prizidek h gasilskemu domu v Gabrju. V teku so tudi številni projekti nove komunalne

infrastrukture, med drugim tudi v Ždinji vasi, Češči vasi in na Gornji Težki Vodi.

S projektom v vaši neposredni bližini – križišču med Andrijaničevo in Cesto brigad – urejamo varno šolsko pot tudi za šolarje iz vaše krajevne skupnosti, celovito se prenavlja Mirnopaška cesta, ki bo imela po prenovi bolj urejene izhode na glavno cesto, na pobudo županov JV Slovenije pa se po dolgem času dogajajo premiki tudi na področju reševanja romske problematike, kjer je Vlada ustanovila delovno skupino, sestavljeno iz najvišjih predstavnikov ključnih ministrstev ter županov, s katero smo že dosegli nekaj konkretnih rešitev in tako bo tudi v nadaljevanju. Seveda pa bodo štela samo konkretna dejanja in dosledno izvajanje sprejetih ukrepov. Zagotovo so k temu premiku pomembno prispevali tudi predstavniki vaše krajevne skupnosti, in sicer z jasnimi stališči in dobrim sodelovanjem.

Izzivov tudi v prihodnje ne bo zmanjkalo, zato so naši cilji uprti v to, da tudi v naprej uresničimo čim več naših skupnih potreb. Najlepša poslanica za naprej je videti zadovoljne obraze, ki pričajo o tem, da je v Novem mestu resnično lepo živeti, zato vam v času, polnem izzivov, želim predvsem to, da okoli sebe sejete zadovoljstvo.

Želim vam zdrave praznične dni v družbi najbližjih. Tokrat vas vabim, da decembrsko dogajanje spremljate prek spletnih portalov, kjer smo v sodelovanju z Zavodom Novo mesto pripravili barvit program ter se ob upoštevanju vseh vladnih ukrepov sprehodite po okrašenem mestnem jedru. Z željo in upanjem, da se bomo v naslednjem letu lahko tudi osebno srečevali in ponovno zaživelimo polno življenje kot skupnost, vam želim uspešen začetek leta 2021. Srečno!

Gregor Macedoni,
župan Mestne občine Novo mesto

PGD Kamence – leto izzivov in visokih ciljev

Ob koncu leta vsi delamo pregled obdobja, ki se končuje.

Leto 2020 se bo vsem prebivalcem modrega planeta vtisnilo v spomin kot zelo čudno leto, ki je postreglo z mnogimi preizkušnjami. Pa se posvetimo le prostovoljnemu gasilskemu društvu Kamence.

Leto se je začelo povsem normalno. Že takoj v mesecu januarju se je odvil redni letni občni zbor, kjer so pregledali rezultate leta 2019 in predstavili cilje za tekoče leto. Za leto 2020 so imeli zastavljenih mnogo izzivov in ciljev, ki bi društvo dvignilo na višjo raven, po drugi strani pa še dodatno združilo članstvo, ki bi se še bolj povežalo z delom društva.

In meseca marca je udarilo, čisto nepričakovano; prišel je korona virus. Nihče ni vedel, kaj bo to prineslo, koliko časa bo trajalo, kako naj se ravnamo gasilci. Kljub temu so plani ostali nespremenjeni. Žal pa se potek širjenja virusa ni zmanjšal in prva žrtev epidemije je bila odpoved tradicionalnega tekmovanja za pokal PGD Kamence. Nato so odpadla vsa izobraževanja. In na koncu na žalost

tudi tradicionalna strokovna ekskurzija članov PGD Kamence.

No, v društvu pa vendarle niso počivali. Kovali so plane za naprej. V letu 2020 je dokončno dozorela dolgoletna želja o nakupu pravega intervencijskega gasilskega vozila, kakršnega ima v garaži vsako resno gasilsko društvo. To bo gasilsko vozilo s cisterno, ki bo imelo že v osnovi 3.000 litrov vode, kar zadošča za gašenje začetnih požarov brez dodatnega vira vode. Vozilo je že izbrano in rezervirano.

Glede na to, da gre za največjo finančno investicijo v zgodovini gasilskega društva, pa gasilci brez pomoči širše skupnosti sami tega ne bodo zmogli. Zaradi tega se naproša vse krajanje in podjetnike, da gasilcem tudi finančno pomagata pri nakupu tega vozila, saj gre tudi za njihovo varnost. In če bomo vsi stopili skupaj, bo ta cilj zagotovo ugledal luč sveta ob koncu leta 2021. Naj kot avtor članka pripomnim še to, da bo to edino takšno vozilo pri prostovoljnih gasilskih društvih na levem bregu reke Krke v Mestni občini Novo mesto.

Niso pa gasilci PGD Kamence, kljub vsem sprejetim ukrepom, opustili pomoč krajanom ob požarih in drugih nesrečah. V letu 2020 je bilo namreč do trenutka pisanja tega članka že 48 intervencij. Lete pa so bile zelo različne. Od relativno enostavnih travniških požarov pa vse do zahtevnih požarov na stanovanjskih objektih. In ravno pri zahtevnejših požarih društvu manjka vozilo, ki s sabo pripelje večjo količino vode in učinkovite opreme za gašenje.

Ob zaključku leta člani društva vsem krajanom in krajanom želijo zdravo, uspešno in veselo 2021.

Ostanite zdravi!

Andrej Grgovič

Foto: **Klemen Verček**

1000 obrazov ene kulture

Vedno, preden se lotim pisanja, najprej dobro premislim, kaj je tisto sporočilo, katero želim, da odzveni bralcu.

Tokrat pa sem si poskusil pred oči naslikati posameznega Roma, da bi bilo pisanje bolj slikovito.

Že na samem začetku je prišlo do zagate. Začel sem se spraševati, katerega Roma naj imam pred očmi, ko pišem, da bom kar se da objektivni. Ali naj imam pred očmi očeta 5-članske družine, ki je sicer tako kot večina brezposeln, in za nekaj kozarcev rujne pijače hodi pomagat sosеду, ki ni Rom? Mogoče sem pomislil, bi bil pravi 13-letnik, ki so mu starši za presenečenje, na silo izbrali in dodelili ravno toliko staro, prvič videno deklico iz Metlike, z namenom, da se množita in tako priskrbita za razširjeno družino dodatni vir dohodkov. Ali sem omenil na silo, in da zaradi tega beži od doma, vendar nima kam iti?

Spet se v mislih vrnem na odraslega moškega, ki je že od končane srednje šole redno zaposlen in išče skromno nepremičnino, kamor bi se z družino preselili, ker se ne počutijo več varno, pa naleti na kup ovir. Prva ovira je, da je "cigan", katerega nihče noče za soseda, druga pa je, da zaradi spremenjenega zakona za odobritev kredita ni več primeren, saj edini v družini dela in je pri hiši preveč otrok. Tudi on ni najboljša izbira, saj preveč

"štrli" iz povprečja. Ta bo boljši - oče petih otrok, prodajalec drog in narkoman, gre ponoči spat in je zaradi omame prikrajšan za čutila, česar posledica je, da se ponoči skotali na 7-mesečnega sina in se zjutraj zbudi ob mrtvem otroku. No, mogoče je prekrut primer. Boljši bo ta. Podobna zgodba kot zgoraj, vendar se otrok že rodi kot odvisnik, kar pripelje do tega, da smo prvič priče ukrepom socialne službe in slednja s pomočjo policije odpelje otroke v rejništvo. Pa se bom raje vrnil k otrokom. 14-letnik, ki se želi dokazati svoji družini, da je odrasel in za voljo tega želi iz

svojega pustolovskega pohoda prinesli domov velik plen, da bo dokazal svojo koristnost, in tako prejel pohvalo in odobravanje svojih bližnjih.

Mogoče pa je najbolj primerna 6-letna punčka, ki se sprašuje, zakaj jo nihče v šoli ne mara. In ne razume, zakaj se eni rodijo kot "cigani", drugi pa kot civili. Tudi ona bi rada živela v lepi hiši, hodila na izlete dlje kot do bližnjega kontejnerja in se igrala z lepimi punčkami. Vendar ne, rodila se je v kulturi, kjer je to pač nemogoče.

Tudi pri "ciganih" se plačuje za napačne odločitve, vendar so te precej drage. Ena takih je, ko si je pred več leti oče dvanajstih otrok sposodil denar in za posledico je ostal brez bančne kartice. Oderuške obresti in izsiljevanje je vodilo do izgube vsega. Vsak dan, ko vidim, da je zunaj minus, se vprašam, ali so vsi v kolibi, kjer so špranje večje od lesenih dil, preživeli noč.

Veliko je obrazov, menda jih je že 1000. In tudi kolikor je obrazov, toliko je različnih zgodb. Od kriminalke, ki je žal najpogostejša, do tragedije, včasih tudi komedije, predvsem pa drame, ki ima največkrat žalostno vsebino in žalosten konec.

Vse te obraze in zgodbe spremljamo tudi v svetu Krajevne skupnosti Bučna vas, kjer je romska tematika točka vsake seje. Zavedamo se, da je za mnoge krajane stanje že dolgo nevzdržno. Zavedamo se, da policija naredi v očeh nas mnogih premalo. Zavedamo se pa tudi, da veliko lahko naredimo tudi sami. Pa ne želim na tem mestu spodbujati idejo, da vzamemo pravico v svoje roke, ker dvomim o čistosti rok, ker s tem, ko bi jo prijeli, bi jo kvečjemu umazali. Vendar želim predstaviti naš način spoprijemanja z izzivi. Svoje izzive smo želeli na dostojen način predstaviti vsem v naši državi, ki morajo slišati stisko ali strah, ki vse prevečkrat vlada med nami.

Sestali smo se s predsednikom Državnega zbora Igorjem Zorčičem, ministrom za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Janezom Ciglarjem Kraljem, s predsednico pododbora za spremljanje romske tematike Anjo Bah Žibert in z županom MO Novo mesto Gregorjem Macedonijem. Tokrat lahko rečemo, da se zadeve premikajo v pravo smer, saj so sadovi sestankovanj že vidni.

Država je ustanovila poseben Pododbor za spremljanje romske tematike, ki bo deloval medresorsko in bo iskal zakonske rešitve za ureditev stanja. Na MO Novo mesto se je poleg odbora za spremljanje položaja romske skupnosti ustanovila v mesecu oktobru tudi skupina za pripravo Strategije reševanja romske tematike v MO Novo mesto. V tem času so tudi že na ministrstvih pripravili posamezne spremembe, in sicer kar zadeva prejemanje socialnih prejemkov. Od sedaj naprej bodo le-ti striktno in ažurno vezani na redno obiskovanje osnovne šole in pa vezani bodo na aktivno iskanje zaposlitve. Torej, v kolikor otroka ne bo v šolo brez jasnega opravičila od izostanka, bo že v naslednjem mesecu družina ostala brez socialne pomoči. Ravno tako, v kolikor se za delo zmožni iskalec ali ne-iskalec zaposlitve, ne bo odzval na povabilo za delo, bo ravno tako ostal brez socialne pomoči. S temi vzvodi bo sedaj jasno izraženo, da sta delo in izobrazba predpogoja za osnovno delovanje v družbi. Policija je na območju naše krajevne skupnosti že uvedla 24-urno varstvo ter romskega pomočnika, ki bo skrbel za pregled

stanja v samem naselju. Za vse te zgodovinske premike, ki bi se morali zgoditi že pred nekaj desetletji, se moramo zahvaliti, ne samo politični strukturi, ki je temu reševanju naklonjena, ampak tudi vsem akterjem v naši krajevni skupnosti, ki so ta kolesja že pred desetimi ali več leti zagnali in kolesja ves ta čas gnali do danes, ko lahko s ponosom rečemo, da se premika. Premika se v pravo smer. Nikakor si ne upam vseh naštevati, da ne bi slučajno kakšnega izpustil, vendar mislim, da namen dobrega dela ni lastna promocija, ampak sledi, ki jih puščamo za sabo.

Če zaključim z našimi tisočeriimi obrazi, kateri ima vsak svojo zgodbo, naj nagovorim vsakega od vas, da navkljub temu, da smo večkrat predočeni z obrazom nekoga, ki se ukvarja s kriminalom, ki ogroža našo lastnino in ki kazi javni red in mir, so tudi obrazi, ki so ranjeni, ki iščejo ljubezen in ki so prežeti s trpljenjem, za katerega sami večkrat niso krivi. Dobro se z dobrim vrača, lahko tako rečem, ker sem to sam že izkusil. Sedaj pa povabim tudi vas, da to preizkusite. Pot upanja in ljubezni je vedno pot, ki vodi k iskrenosti in resnici, in v tem svetu laži in zablod, lahko zmagamo le, če hodimo po tej poti.

Namig: Romski pozdrav - kako si, kaj kej delaš? - "Sukere"

Matic Vidic

Obisk predsednika vladne delovne skupine za romsko problematiko

Zadnji dan v novembru je v prostorih krajevne skupnosti potekalo srečanje s predsednikom vladne delovne skupine za obravnavo romske problematike, z dr. Antonom Olajem in z županom MO Novo mesto Gregorjem Macedonijem. Dr. Olaj je predstavil vse aktivnosti, ki potekajo na področju romske problematike, ki nas najbolj zadeva. Predvsem nam je vtil optimizma, saj se zavzema, da bodo rezultati že jutri in ne čez mesece ali leta. Vladna skupina se je področja lotila celostno, kar pomeni, da so vključena več ali manj vsa ministrstva. Tako celostne in poglobljene obravnave v času samostojne Slovenije še ni bilo.

foto: Arhiv MO Novo mesto

Spoštovane krajanke in krajani Bučne vasi!

Na fotografiji: levo Andrej Štefanič in Božo Vrlinič

Za vsemi nami je zahtevno leto polno izzivov, ki jih še v začetku leta ni pričakoval nihče.

Življenje se je močno spremenilo in da bi kar najbolj zavarovali najranljivejše, lastno zdravje in zdravje bližnjih, smo morali sprejeti številne omejitve. Prepričani smo, da bomo tako kot že mnogokrat, z odgovornim ravnanjem vsakega posameznika in skupnosti uspeli omejiti širjenje bolezni in kmalu zaživeti vsakdan, kot smo ga poznali pred korono.

Policisti smo svojemu širokemu naboru nalog dodali nove zadolžitve, ki se nanašajo na zagotavljanje upoštevanja omejitev, namenjenih preprečevanju širjenja nalezljive bolezni, tako v notranjosti države kot na mejnih prehodih. Nikakor pa ob tem nismo posegali v načrtovane aktivnosti za zagotavljanje visoke stopnje varnosti posameznikom in skupnosti. Še več, prav na območju vaše krajevne skupnosti smo močno okrepili prizadevanja in prednostno izvajali aktivnosti za odkrivanje in preprečevanje tistih varnostnih pojavov, za katere krajani ocenjujete, da so najbolj moteči.

V letu 2020 smo policisti PP Novo mesto v sodelovanju s kriminalisti in policisti drugih enot PU Novo mesto na območju KS Bučna vas:

- Z intenzivnim delom uspeli zbrati dovolj dokazov, da smo pridobili odredbe sodišča in opravili hišne preiskave pri 45 osumljencih. Največ preiskav

se je nanašalo na iskanje ukradenih predmetov, suma posesti nezakonitega orožja, suma posesti prepovedanih drog in predmetov, ki so bili uporabljene pri storitvi kaznivega dejanja.

- Odvzeli smo prostost 17 osebam in jih 10 privedli k preiskovalnemu sodniku.
- Zasegli smo 16 kosov orožja in več vrst različnih vrst streliva ter v 15 primerih prepovedane droge.
- Ko ste nas obveščali o motečem predvajanju glasne glasbe ali pokanju smo se takoj odzvali in v več primerih kršiteljem zasegli akustične naprave in prepovedane pirotehnične izdelke.
- Pozorni smo bili tudi na kršitve, ki sicer niso v naši pristojnosti. Preverili smo okoliščine in o ugotovitvah v 316 primerih obvestili pristojne organe, ki bodo zoper kršitelje ukrepali.
- Dosledno smo ukrepali ob ugotovljenih kršitvah cestno prometnih predpisov. Največ se jih je nanašalo na vožnjo brez veljavnih voznških dovoljenj (kršiteljem smo vozila zasegli), vožnjo pod vplivom alkohola, nepravilnosti pri prevozu oseb in druge kršitve cestno prometnih predpisov.
- Okrepili smo prisotnost v naselju Brezje in v okolici v dnevnem in nočnem času ter ob drugih nalogah dosledno ukrepali v primeru kršitev omejitve gibanja med 21. in 6. uro.
- Z namenom preprečevanja in zmanjšanja odklonskih pojavov smo dnevno opravljali pogovore z Romi in jim pojasnjevali posledice neodgovornih ravnanj...

Spoštovane krajanke in krajani! Policisti opravljenega dela ne vrednotimo le na podlagi statističnih podatkov, pa čeprav ti v vseh segmentih odražajo uspešno delo. Ključno in veliko bolj pomembno je vaše zadovoljstvo, vaš pogled na naša prizadevanja, vaša pripravljenost na aktivno sodelovanje pri zagotavljanju varnega okolja. In verjamemo, da smo v zadnjih letih prav na tem področju marsikaj premaknili na bolje. Krajanke in krajani nas redno obveščate o motečih dejavnostih, kršitvah in podajate pobude za naše delo, zdaj že

uveljavljen sistem »povratnega klica« pa je pomemben korak naprej o informiranju prebivalcev z našimi ukrepi. Posebej pa želimo izpostaviti odlično sodelovanje s predsednikom KS, gospodom Tomažem Zoranom ter drugimi predstavniki KS Bučna vas in Regijsko civilno iniciativo za reševanje romske problematike, ki si pod vodstvom Silva Mesojedca že več let prizadeva za izboljšanje razmer na tem področju.

Obveščamo vas, da je na predlog krajanov z 8. decembrom vzpostavljeno delovanje policijske pisarne. Prostori policijske pisarne bodo v prostorih KS Bučna vas - PGD Kamence. Policisti želimo biti s tovrstno obliko dela več na razpolago za morebitno svetovanje, neposreden pogovor o perečih varnostnih vprašanjih bivanja v krajevni skupnosti ter priložnost izpostavljanja drugih tem s področja dela policije. Policista lahko pokličete vsak torek med 8. in 10. uro ter četrtek med 16. in 18. uro in se z njim dogovorite za srečanje v prostorih policijske pisarne. V tem času bo dosegljiv na telefonski številki 030 357 022, ki bo objavljena tudi na oglasni deski gasilskega doma, skupaj z urnikom delovanja.

Naj dodamo, da smo pred prihajajočimi prazniki tudi letos že izvedli številne preventivne aktivnosti in zagotovili kadrovske okrepitve z namenom, da preprečimo nezakonita in moteča ravnanja posameznikov.

Andrej Štefanič

Policistke in policisti Policijske postaje Novo mesto se vsem krajanke in krajanom Bučne vasi zahvaljujemo za zaupanje.

Želimo vam prijetne božično-novoletne praznike.

Ostanite zdravi in vse dobro v letu 2021!

Kako učinkovito zavarovati naše premoženje?

Po pomoč smo se zatekli k strokovnjaku Alešu Ribiču iz področja varovanja naših domov iz podjetja HSI d.o.o., ki že 14 let skrbi, da bi tatovi imeli kar najmanjše možnosti pri svojem delu.

Naš dom je naš intimni prostor, kamor so dobrodošli le tisti, ki jih povabimo. Vendar vedno ni tako. Ob vsakem nasilnem vstopu v naš dom ni vedno najhujša odtujitev nam ljube stvari in nastala škoda, vendar ravno občutek, da je nekdo vstopil v naš intimni prostor. Kaj nam je storiti, da zaščitimo naš dom, predvsem pa tudi sebe in svoje bližnje?

Res je. Tatovi so vse bolj drzni. V naše prostore vstopajo že tudi v času, ko se nahajamo doma. Dejstvo je, da vlomilcu težko spremenimo njegov namen, lahko pa mu otežimo delo in ga odvrnemo od dejanja. Za nekatere vlomilce je dovolj nalepka, ki opozarja, da je v objektu montiran alarmni sistem. Teh je žal vse manj. Drznost se povečuje in vlomi so postali del vsakdanjika. Samo dejanje vloma še dolgo časa povzroča slabe občutke, ko

se vrnemo domov. Predvsem spomini na razmetano hišo, ki so del nepozabnih trenutkov. Da bi bilo takih spominov čim manj, oziroma, da bi bili čim bolj blagi, si lahko pomagamo s tehničnimi rešitvami kot na primer alarmni sistem.

Vemo, da nismo vsi enako večji novodobnih naprednih orodij, ki bi nas na tak ali drugačen način opozorili na vsiljivca. Kaj svetujete oz ponujate starejšim, ki živijo bodisi sami, bodisi so njihovi družinski člani večina z doma.

Zelo učinkovita rešitev je montaža alarmnega sistema, ki je dandanes cenovno že zelo dostopna. Samo montažo opravimo mi, ne zahteva napeljave kablov in je izvedena v parih urah. Alarmni sistem ima vgrajeno močno notranjo sireno, ki v zelo kratkem času prežene vlomilca. Sirena deluje psihološko zelo moteče, kajti vlomilec niti ne sliši če kdo prihaja, niti se ne more koncentrirati na svoje delo. Alarmni sistem pa ima tudi vrsto drugih možnosti, ki so namenjene tudi za starejše osebe in jim pomagajo pri preganjanju vlomilca. Katere pa so te možnosti: glasna sirena, ki opozori tako lastnika kot vlomilca, da je nekdo v hiši, obveščanje na telefone svojcev v obliki SMS sporočila in telefonskega klica katere nastavi uporabnik sam, možnost vklopa nočnega režima, ki v nočnem času varuje naše premoženje tudi ko smo doma, možnost samodejnega vklopa nočnega režima ob določenem času, panik stikalo, ki ga lahko uporabnik pritisne kadarkoli in s tem svojim bližnjim pove, da se slabo počuti, ali da se dogaja nekaj nepričakovanega, začasni ali 24-urni priklop na varnostno službo, ki izvaja intervencije. Varnostna služba zaračunava svojo storitev v direktnem dogovoru z vami.

Živimo v okolju, kjer smo že podzavestno podvrženi strahu, da se lahko kaj neprijetnega zgodi. Ali ponujate kakšne rešitve, ki so cenovno dostopne in bi lahko dali že kar v seznam nujne opreme za vsako hišo?

Vsekakor je to alarmni sistem čuvaj si, ki za najmanj denarja ponuja največ možnosti. Alarmni sistem je tako postal nepogrešljiv v vsakem domu, kot tudi v vikendih na morju, zidanicah in drugih objektih, kjer imamo svoje premoženje. Kot dodatek pa si lahko uredimo tudi

video-nadzorni sistem, s katerim si pogledate dogajanje okoli hiše ali v hiši, kar preko mobilnega telefona. Nikakor ne smemo pozabiti na zunanjih reflektorjev, ki se prižgejo v primeru gibanja. Taki reflektorji na LED tehnologiji so danes cenovno zelo dostopni, porabijo pa tudi zelo malo električne energije. Leti opozorijo vlomilca da se je lastnik pripravil na nepričakovane obiske. Pomagajo pa tudi nam, če se v večernih urah sprehodimo okoli hiše.

Kot za vsako negativno izkušnjo, je v naravi človeka, da misli, meni se pa to ne more zgoditi. Kaj bi svetovali takšnim lahkomišelnim krajanom?

Preventiva pred kurativo. Zakaj čakati, da ti vlomijo in se potem odločiti za alarmni sistem. Bolje, da ga alarmni sistem že prvič prežene. Kod je na seznamu in »meni se pa ne more zgoditi« pa je res lahkomišelnost. Vlomi danes iščejo predvsem zlatnino in denar. Oboje je na trgu zelo lahko zakriti. Zlatnina se v določeni meri povrne tudi na podlagi ustreznega zavarovanja. Spominov in materialne vrednosti, ki spremljajo zlatnino pa ni moč povrniti.

Če povzamem: skoraj nič razmetane hiše, zelo malo ali nič odtujenega, spomini in zlatnina v večini ostane, ni travmatskih spominov na vlom, je investicija v preventivo zelo majhna. V zadnjih dveh letih se je preventiva procentualno že povečala glede na kurativo. Več ljudi se odloči za alarmni sistem pred vlomom.

In še zadnji nasvet?

Za tiste, ki želijo na varnosti narediti tudi korak dlje, predlagam montažo videonadzornega sistema, ki je dodatek alarmnemu sistemu. Sam video nadzor ni dovolj, ker ne obvešča ob vlomu. Lahko pa pomaga, ko se sproži alarmni sistem, da si na daljavo ogledate dogajanje in v primeru vloma takoj obvestimo policijo. Vsekakor razmisliti o montaži LED reflektorjev ki se prižigajo na senzor. Če je okoli hiše ograja, jo je potrebno vzdrževati. Okna v kleti in pritličju naj bodo v nočnem času zaprta, oziroma naj imajo nameščen senzor, ki zazna odpiranje okna (čuvaj.si).

Starejši v letu 2020

Leto 2020 nam vsem mineva kot posebno leto. Prostovoljke Karitas in Rdečega križa smo bile pri delu zelo omejene.

Vrsto let smo pripravile mašo za starejše in druženje na praznik vnebohoda, v oktobru pa tradicionalno srečanje krajanov, starih nad 70 let. Letos iz vsem znanih razlogov, to ni bilo možno izpeljati. Vsaka izmed prostovoljk je spremljala življenje starejših v svojem ožjem okolju in jih po potrebi obiskala. Opaziti je bilo, da srečanje pogrešajo. Upamo, da bo naslednje leto za vse nas bolj prijazno. Trenutno si sebi in drug drugemu želimo le zdravja.

Tako kot vsako leto smo tudi letos poskrbeli za **obisk jubilentov** na domu. V DSO Novo mesto smo obiskali gospo **Marijo Svetičič**, ki je 15. januarja praznovala častitljivih **100 let** življenja. Bila je naša krajanica, živela je **na Ljubljanski cesti**. Zadnjih 7 let preživlja v DSO Novo mesto, zanjo skrbijo sorodniki iz Gotne vasi. Rada se spominja časov, ko je še hodila k sveti maši na Dolenje Kamence. Skupaj smo obujali spomine.

Obiskali smo tudi gospo **Ano Virc iz Hudega**, ki je 24. julija praznovala **90 let**. Število oseb pri obisku je bilo omejeno,

Marija Svetičič je 15. januarja 2020 praznovala 100 let življenja.

zato sta jo obiskali samo dve prostovoljki RK in predsednik KS Bučna vas Tomaž Zoran. Obiska je bila zelo vesela. Pogovarjali smo se o minulih časih in o tem, kako sedaj v miru brezskrbno preživlja svoja

leta. Pohvalila je svoje domače, sina in hčerko z družinama, da lepo skrbijo zanjo.

Žal je gospa Ana Virc 19. avgusta 2020 preminula.

Marija Pugelj

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

#OstaniZdrav

Aplikacija za varovanje zdravja in življenja ljudi

www.gov.si/ostanizdrav

Vlada RS - info o COVID-19 @vladaRS @gov.si

90 let Jožefe Debevc

Sredi poletja je v krogu družine praznovala 90. rojstni dan Jožefa Debevc iz Dolenjih Kamenc.

Njeno rojstvo je 30. julija leta 1930 razveselilo mamo Terezijo in očeta Jožeta Zadnika. Zgodnje otroštvo je bilo kljub revščini srečno, saj je bila družinica ljubeče povezana s starejšima bratoma, sorodniki in sovaščani. Žal je v to idilo udarila vihra druge svetovne vojne, ki močno prizadela Kamence in Zadnikovo družino. Skupaj z drugimi sovaščani je bil v italijansko koncentracijsko taborišče Rab odpeljan Jožičin oče in starejši brat

Frenk z ženo in majhnim sinom, drugi brat Lojze pa je padel kot partizan. Skupaj z mamo sta ob trdem delu vztrajali na domačiji in se ob koncu vojne razveselili vrnitve očeta in bratove družine.

Za vedoželjno deklico se je šolanje z začetkom vojne končalo, vendar pa so ji knjige ostale zveste prijateljice in učiteljice za celo življenje. Iz njih je črpala znanje, še vedno pa ji pomenijo razvedrilo in sprostitvev.

Leta 1955 se je poročila z Ivanom Debevcem, s katerim sta v ljubečem zakonu preživela 50 lepih in včasih tudi težkih skupnih let. Rodili so se jima štirje otroci,

žal je prvorojenec Ivanček umrl v rani mladosti. Zbolel je za davico in Joži se še vedno razjezi, ko poslušaja današnje nasprotnike cepljenja, saj se je cepljenje dojenčkov proti tej hudi bolezni začelo ravno v letu, ko je izgubila sina. Vse tegobe življenja je vedno prenašala s trdno voljo, v oporo pa ji je tudi močna vera in zaupanje v božjo pomoč. Če le zmore, se vsakodnevno udeleži svete maše in veliko moli. Še vedno opravlja lažja gospodinjska dela, pa tudi na kakšen sprehod do bližnjih domačih njiv ali pa sosedov še opravi. Ob trdni opori sina Toneta in njegove družine živi na domačiji na Kamencah. Z zanimanjem spremlja življenjske poti sina Jožeta in hčerke Marije ter njunih družin. Družina se je v vseh teh letih razširila, saj ima 6 vnukov in 2 pravnuke, ki mamo radi obiščejo, saj je živa enciklopedija svojega kraja, ljudi in načina življenja v preteklosti, ki izginja v pozabo.

Ob visokem jubileju so ji voščilo izrekli župan MO Novo mesto gospod Gregor Macedoni, predsednik KS Bučna vas gospod Tomaž Zoran, še posebej pa so jo s svojim obiskom razveselile predstavnice Krajevne organizacije RK ter domači župnik Miro Virant, ki so ji poleg darila poklonili prijetno druženje, katerega je bila res iskreno vesela.

Marija Debevc Rakoše

Franc Potočar je letos praznoval jubilejnih 70 let

10. novembra leta 1950 se je v glasbeni družini v Potočni vasi rodil Franc Potočar, glasbenik, harmonikar, komponist in dolgoletni vodja Ansambla Franca Potočarja.

Njegova glasbena pot se je začela že pri njegovih 10-ih letih, ko je navdušen oprtal očetovo harmoniko. Vsi vemo, da je bil Francev oče, prav tako Franc Potočar, znan dolenski ohcetni godec in hkrati velik vzornik Lojzetu Slaku.

Letošnji slavljeneec je svojo glasbeno pot resneje zastavil leta 1974, ko mu je Vilko Ovsenik pri založbi Helidon odprl vrata in je tam posnel veliko ter majhno gramofonsko ploščo. S to zasedbo je nastala tudi velika uspešnica ***Vsako leto le en maj ima***.

Leto 1993 je bilo za Franca prelomno leto, ko je kar preko oglasa dobil novo zasedbo in nastal je Trio Franca Potočarja s Podlipškimi fanti. Zasedba je delovala dobrih deset let, izdala več kaset in dve zgoščenki. Ansambel je nastopal na številnih veselicah, se udeleževal različnih festivalov - na Ptuj, Graški gori, kjer so tudi prejeli prvo nagrado občinstva. Leta 2001 so prejeli tudi nagrado za »Naj vižo« s pesmijo **Dekle z mlina**. Nekaj let je v tej zasedbi igral tudi Francev sin, Simon Potočar.

Franc je zdaj že nekaj let vodja Društva harmonikarjev Mirna Peč, kjer je nekaj zelo nadarjenih glasbenikov.

Danes Franc s svojo ženo Anico najraje preživlja dneve doma v Potočni vasi in seveda na Trški gori v svojem vinogradu ter zidanci. Na harmoniko pa najraje zaigra svojim vnučkom, najboljšemu občinstvu, kar ga je kdajkoli imel. Ljubezen do glasbe

se je prenesla tudi na njih, saj so prav vsi navdušeni glasbeniki. Pri Potočarjevih je najlepše, ko dedi Franci zaigra!

Ob svoji 70-letnici in ob svojem 50-letnem glasbenem delovanju je Franc izdal CD-ploščo za lastno uporabo, s svojimi najljubšimi pesmimi, z že poslušanimi, kot tudi nekaj novimi. Poimenoval jo je **»Najini vnučki«**.

In kot pravi Franc: »Pesem mora imeti dušo.«, jo ta zadnja resnično ima.

Darja Turk

Foto: Klemen Verčec, Darja Turk

Župnik **Miro Virant**: »Zavedati se moramo, da smo odrasli, posebno starši, knjiga, ki jo otroci nemalokrat **skrivaj**, a **vztrajno** berejo.«

Veliko nas je takih, ki imamo to milost, da ga poznamo od blizu. Je preudaren, moder, dostopen, predvsem pa zgled iskrene vere. Letos je dopolnil 70 let in v naši župniji bo čez dve leti že štiri desetletja. Prihaja iz Sodražice, vendar kot pravi sam, so že dolgo časa njegov dom Kamence, kjer se počuti dobro in sprejetega. Tokrat bo nekaj svojih pogledov razkril tudi za naš časopis Krožišče.

Leto 2020 si bomo vsi zapomnili. Koronavirus je močno spremenil naša življenja. Kako vi gledate na te spremembe in prihod tega virusa. Ga je družba potrebovala?

Korona virus, ki povzroča bolezen Covid-19, nevarna obolenja in relativno veliko smrtnost, je kakor strela z jasnega neba udaril med vse narode in ljudstva naše čudovite zemlje in še v naše medčloveške odnose in celo v našo notranjost. Zanimiv je bil odziv posameznikov in skupin. Eni so ga in ga še podcenjujejo, drugi pred njim trepetajo, zopet drugi v njem prepoznavajo posebno priložnost za osebno in družbeno katarzo (notranje očiščenje). Moj pogled na stanje je podoben pogledu na mnoga stanja, ki jih ljudje srečujemo v takšni ali drugačni obliki. Npr. človek, ki zve za neozdravljivo bolezen, je postavljen pred izbiro: ali bo obupal, preklel dan, ko se je rodil, se zaprl pred vsemi – tudi tistimi, ki mu želijo pomagati - ali pa bo

iskal tisto, kar mu bo vrnilo vsaj nekaj upanja. Človek, ki gleda s popolnoma zatemnjenimi očali, ne vidi nič drugega kot temo, človek, ki gleda s sončnimi očali, spet drugače vidi svet okrog sebe, in človek, ki gleda z visoko kvalitetnimi prozornimi lečami, vidi najbolj realno sliko. Znani psihiater, Viktor E. Frankl, ki je sam preživel Auschwitz, je nekeje zapisal, da bi veliko več taboriščnikov preživelo, če ne bi obupali, če ne bi zatisnili očesa pred edino svetlobno iskrico upanja. Tako je tudi ob pogledu na nadlogo sedanjega časa. Osebno v tej nadlogi iščem in tudi vidim čudovito priložnost, da preverim svoje notranje stanje, svoje odnose do soljudi, in seveda še posebno svoj odnos do Boga, ki je vir mojega življenja in brez katerega si ne znam predstavljati smisla in cilja svojega življenja. Čas te velike

preizkušnje nam daje priložnost, da premislimo, kaj je sicer potrebno in koristno in kaj nujno. V življenju na žalost prav to, kar je nujno, pogosto zamenjujemo s tem, kar je sicer koristno in potrebno (primer: Potrebno je, da zakonca skrbita za materialno trdnost družine, toda, če se to dogaja na račun nujnega, kar je krepitev medsebojne ljubezni, je končni rezultat slab, pogosto pa kar porazen). Ko imam to dejstvo pred očmi, in vidim, da so v svetu še vedno tako skrhani medsebojni odnosi in da je na svetu še toliko laži in krivic, posledično pa revščine na eni, in preobilja na drugi strani, upam, da bo ta preizkušnja človeka in človeštvo vsaj malo streznila in nas pustila notranje prenovljene.

Kot katehet spremljate naš podmladek. Kakšna je razlika med otroki, ko ste prišli na Kamenca, in sedaj, po 38 letih?

Prepričan sem, da otroška duša ostaja vedno enaka. Zato je Jezus dejal: «Če ne postanete kakor otroci, ne pridete v nebeško kraljestvo.» Vedno so bili otroci, ki so bili zelo mirni, in drugi, ki so bili bolj ali manj nemirni. Vedno sem z veseljem kramljal z otroki in zvedel marsikaj lepega. No, včasih tudi kaj, kar me je zabolelo. Tu imam v mislih otroke, ki so doživljali ločitev svojih staršev. Ne vem, če so starši čutili njihovo bolečino, njihovo stisko, ki so jo kazali na področju, ki na videz ni imelo nobene povezave s prepiri staršev. Izkušnja dela z otroki me je naučila, da se za velikim nemirom otroka skriva globoka družinska rana. Zelo rad se spominjam prvih petih let, ko še nismo imeli župnišča in je verouk potekal pod zvonikom. V zimskem času je bilo pogosto tako mrzlo, da smo polovico veroučne ure porabili za telovadbo in ogrevanje.

Vidim pa veliko razliko drugje. Pri starših tedanjega in sedanjega časa. Takrat je otroke k sv. maši ob nedeljah spremljal vsaj eden od staršev v 90%, danes pa je slika obrnjena. To pa je boleče, če se človek zaveda, da so kristjani v najtežjih letih preganjanja in mučeništva zatirali: »Mi brez Gospodovih skrivnosti ne moremo biti.« Zavedati se moramo, da smo odrasli, posebno starši, knjiga, ki jo otroci nemalokrat skrivaj, a vztrajno berejo.

Kakšen je osnovni pomen družine in ali sploh lahko še govorimo o družinah, ali zgolj o skupnih gospodinjstvih?

Osnovno poslanstvo družine je lepo zajeto v Katekizmu katoliške Cerkve, ki pravi: "Mož in žena, združena v zakonu, sestavljata skupaj s svojimi otroki družino. Bog je ustanovil človeško družino in jo obdaril z njeno temeljno zgradbo. **Zakon in družina sta naravnana na blagor zakoncev ter na roditev in vzgojo otrok.** Med člani iste družine se vzpostavijo osebni odnosi in prvobitne odgovornosti," navaja Katekizem katoliške Cerkve. Družina je osnovna celica človeške družbe. V njej

nastajajo zametki prihodnosti družbe. Družina je (naj bi bila) najprej območje varnosti, kjer vsak njen član najde svoje zavetje. Nato je družina prva šola življenja. Od tega, kar bo otrok doživel v družini, bo v veliki meri odvisna njegova prihodnost. Sam se pogosto spomnim odnosov v naši družini in črpam moč in modrost iz zakladnice svojih staršev. Družina je poklicana k varovanju ognjišča, kjer gori nesebična, a nemalokrat tudi križana ljubezen.

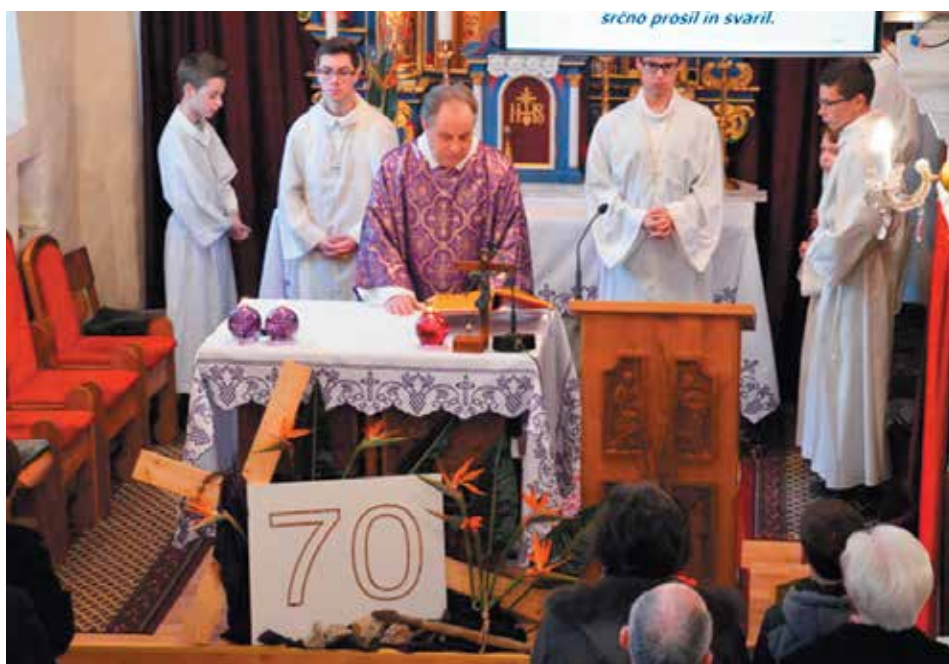
Na žalost smo priče liberalistični miselnosti, ki v imenu »svobode« na prvo mesto postavlja samoljubje namesto ljubezni. Samoljubje pa izključuje resnično in predano ljubezen, ki je temelj zdravega zakona. Samoljubje vodi k temu, da postane družina le skupnost, ki jo vežejo neki zunanji in ne srčni interesi.

Današnja družba poudarja srečo posameznika. Ljudje za to srečo spremenijo navade, zamenjajo službo, celo prijatelje in poiščejo svoje somišljenike. Tudi mladi so večkrat deležni napotka: delaj tako, da boš srečen. Ali ljudje sploh vedo kaj je sreča, in ali je sreča res tisto glavno v življenju?

Kaj sploh je sreča in kje se nahaja? F.M. Dostojevski je zapisal: "Človek je nesrečen, ker ne ve, da je srečen." Iz tega stavka lahko razberemo, da ljudje iščemo srečo zunaj sebe. Duhovni pisatelj Phil

Bosmans pa je v knjigi *Sreča se skriva v tebi* zapisal: »Zakaj se vedno oziraš tja na drugo stran? Zakaj vedno misliš, da imajo drugi, prijatelji, znanci, sosedje mnogo več sreče? Tako rad rečeš: Drugim se godi dosti bolje. Meni pa vse splava po vodi, naj se še tako trudim. Drugi breg je vedno lepši. Ali si kdaj pomislil, da se tisti na onem bregu ozirajo k tebi in si mislijo, da imaš ti veliko več sreče, saj tudi oni vidijo le tvojo boljšo stran. Živeti srečno je velika umetnost. Eden od pogojev za to je zadovoljnost. Sreča ni na drugem bregu. Sreča je v tebi.»

Po sreči vsi hrepenimo in to je dobro in zdravo, saj smo ustvarjeni za srečo. Sv. Avguštin je zapisal čudovito misel: »Gospod, ti nas spodbujaš, da te z veseljem hvalimo, ker si nas ustvaril zase, in **nemirno je naše srce**, dokler ne počiva v tebi.« Problem je le v tem, da srečo iščemo tam, kjer je ni in v stvareh, ki se le svetijo, a niso zlato. Psalmist je zapisal: »Ti si moj Gospod, moja sreča, ničesar ni nad tabo« Ps 16,2. Kdor menjava navade (razen, če so slabe), prijatelje, službo, materialna sredstva in ne vem kaj še vse, bo vedno letal od cveta do cveta, dokler se ne bo utrujen zgrudil v naročje nesreče. »Človeška sreča ni proizvod znanosti in tehnike. Človeška sreča je odvisna od tega, ali ljubimo in smo ljubljene ter od mnogih lepih stvari, ki so zastoj.« P. Bosmans.

***Kot duhovnik ste se bili primorani
odpovedat klasičnemu družinskemu
življenju. Ali ste kdaj osamljeni?***

Čez slabih šest let bom, če je Božja volja, zlatomašnik. Kar pomeni, da je za mano kar nekaj let duhovniškega poslanstva in vsega, kar spremlja ta način življenja. Ko se nekdo odloči za duhovniško službo v katoliški Cerkvi, je že na začetku seznanjen, da ga čaka celibat – neporočenost. Postavljen je pred izbiro samskega življenja in življenja v zakonu. To ni lahka odločitev. Tudi ko je nekdo že posvečen,

ni obvarovan skušnjav, da bi celibat zamenjal za družinsko življenje. Eden od vzrokov za skušnjava je tudi osamljenost, v kateri se duhovnik lahko izgubi ali pa z notranjimi boji izbojuje trenutno bitko, vojne pa ne še. Lahko rečem, da sem se v svojih mladih duhovniških letih tudi jaz znašel v podobnih skušnjavah, zlasti ob praznikih, ki imajo pridih družinskega praznovanja. Slabost se pojavi tudi v času, ko duhovnik doživlja neuspeh, nesprijetost, ko čuti, da nima le neuspeha, ampak

tudi ne pomočnikov. Sam se v taki situaciji nisem pogosto znašel. Leta prinesejo svoje in osamljenost se umika želji po miru, miru pri delu, miru pri branju, miru pri molitvi... Pokojni klučar, g. Dane, je rad dejal: "V vinogradu in cerkvi ni nikoli dolgčas, tam je vedno zadosti dela." Jaz bi dodal še župnišče. Kdor hoče videti delo in možnosti za duhovno bogatitev, mu ni dolgčas.

Kaj pogrešate na Kamencah, oziroma česa bi si še želeli?

Če bi pogrešal kaj bistvenega, bi že zdavnaj odšel, tako pa se me nikakor ne morete znebiti. Občudujem svoje faranke in farane, ki imajo tako široko srce, da me že 38 let ljubeznivo prenašajo. Veliko zaslugo za moje dolgotrajno bivanje v župniji Novo mesto-Sv. Janez ima tudi g. škof Andrej Glavan. Kaj bo padlo na misel novemu škofu, ki ga pričakujemo že dve leti, pa je velika skrivnost. Škof je namreč tisti, ki mora skrbeti, da župnija raste in se razvija, ne pa da zaradi demence župnika stagnira.

Letos ste praznovali 70 let, župljani so vam pripravili kar nekaj presenečenj. Katero vas je najbolj presenetilo?

Presenečenje je bilo na celi črti. Presenetila sta me otroški in mladinski zbor, presenetil me je MePZ, presenečen sem bil ob velikem številu ljudi, ki so se zbrali pri župnišču, medtem ko sem brezskrbno in tako zavzeto gledal TV oddajo, da nisem slišal niti močnega piskanja trobente. Presenetila me je nedeljska sv. maša. Da se nekaj kuha, sem sklepal po tem, ko sem bil naprošen, da bi bogoslužje prestavil na 9. uro. Vendar so bili vsi, od katerih sem želel zvedeti vsaj kakšno novičko, izredno skrivnostni. Presenečen sem bil nad pripravo in izvedbo sv. maše in vsem, kar ji je sledilo. Prav tako sem bil presenečen nad pogostitvijo in ubranim kvartetom tort, ki so me spomnile na leto, ko sem prvič videl,- videl, ne jedel- torto, ko sem bil star 7 let. Višek presenečenja, za katerega sem menil, da je le šala, pa je bil poseben izlet v bližino Triglava. Zaradi korone je bil ta izlet prestavljen na čas po

razglasitvi konca pandemije. Na žalost so bili tisti dan oblaki prenizko, da bi se mogli povzpeti tako visoko. A nič ne de. 4-sedežni »ruzak« nas je dvignil nad Blejsko in Bohinjsko jezero ter nad planiške skakalnice v bližino čudovitih vršacev. Ne vem, koliko je bilo tajnih sodelavcev pri organizaciji, prav tako ne vem, kdo vse je prispeval svoj delež za tako izvirno pozornost. Vsem znanim in neznanim

dobrotnikom župnije se pristrčno zahvalim in nad vse kličem Božji blagoslov.

Ali bi želeli še sami kaj dodati?

Naj ob koncu tega intervjuja izrazim iskreno željo, da bi tisti, ki so že zboleli za boleznijo Covid-19, čim prej okrevali, tistim, ki so se okužili, želim, da se bolezen ne bi razvila, vsem nam, pa da bi epidemija čim prej minila. In kar je najpo-

membneje, da bi mi vsi iz te velike svetovne preizkušnje izšli s prečiščenim duhom, ki bi nam pomagal k bolj premišljenim in lepim besedam, k večji pozornosti do naših bližnjih, k bolj izostrenemu čutu za čudenje nad nešteti občudovanja vrednimi lepotami narave, živih bitij in posebno ljudi. Ne ugašajmo, ampak prižigajmo luči in svet bo lepši in boljši.

Matic Vidic, Foto: Klemen Verčec

★

★ Za nami je naporno leto,
a bogatejši smo za nove
izkušnje in zato iz njega
izstopamo močnejši.

Naj bo 2021 predvsem zdravo, ★
mirno, srečno in uspešno.

★

Market Maja

Naša KS Bučna vas živi

2. srečanje vaščanov Daljnega Vrha

Kot kaže, tudi za našo vas drži ljudski rek, da »Dober glas seže v deveto vas«. In s tem je posledično lansko 1. srečanje vaščanov obrodilo sadove lepih občutij med ljudmi.

Tako je letošnjo drugo soboto v juniju vaščane Daljnega Vrha ponovno združilo v nepozabno srečanje, za katero si organizatorji srčno želimo, da postane tradicionalno. Dvom, da bi po prvem srečanju le-ta zamrla, je bil kot kaže odveč, saj pravijo, da je najtežje »voz premakniti z mesta, potem gre vse lažje«. In to je bilo tudi naše prepričanje in vodilo.

Vreme nam je bilo naklonjeno in udeležba je bila odlična. Tudi otroci so se letos še lepše ujeli in se igrali celo igre, katere smo se v otroških letih igrali mi. Vse to nam pove, da delamo prav in nam daje nove ideje za naslednje srečanje. Letos se

je srečanja udeležilo za dober procent in pol vaščanov več kot lani. Morda je temu botrovalo tudi to, da je bilo srečanje kmalu po prvem valu nam neljube epidemije.

Gotovo je to dodaten motivator v zavedanju ljudi, da v teh časih srečanja med ljudmi niso tako enostavna in samoumevna kot so bila do nedavnega.

Upamo, da je v vsem »slabem«, bila to na nek način spodbuda, da se ponovno še bolj povežemo kot sosedje, kot soljudje, pa čeprav se moramo držati na varni razdalji.

Vsa blaginja nam v danem trenutku ne pomeni veliko, če nimamo ob sebi soljudi, na katere lahko računamo, tako v primarni družini kakor seveda tudi med sosedi.

Zato so taka dobrohotna srečanja v veselje in dobrobit skupnosti in s tem dragocen čas, katerega namenimo drug drugemu. Obenem pa upamo, da bodo najmlajši to pot druženja in tkanja vezi med ljudmi, katere jim kažemo, znali in želeli kasneje peljati naprej.

Na tem mestu naj gre zahvala Berusovim za gostoljubje in vsem, ki ste kakorkoli pripomogli, da nam je ta dogodek tako lepo uspel.

Hvala tudi vsem, ki ste se ga z veseljem udeležili. Vsem vaščanom želim, da vam v božičnem času in skozi celo leto sveti v srcu žarek upanja in miru.

V upanju, da nas bo na naslednjem srečanju, ki je planirano drugo soboto v juniju 2021, še večje število, vam želim vse lepo v iztekajočem se letu ter obilo zdravja in sreče tudi v prihajajočem.

V Potočni vasi ...

sosodje že vrsto let sestavljamo lepe zgodbe. V tem negotovem času in letu, ki je zaznamovano z virusom COVID-19, pa smo odprli zakladnico spominov, trenutkov, ki so ogreli srce. Vse to bogastvo je za vedno naše, ne more ga odplakniti voda, pogoltniti ogenj, zlomiti veter in ne morejo ga odnesti tatovi. Kar pa je največ, ostaja zaklad prijateljstva in povezanosti med sosedi. Pa ga znamo ohranjati?

Začenjali smo preprosto, že kar kakšnih 15 let nazaj. Ideje nismo mogli zapreti samo v svoj svet. Čutili smo, da je stvari potrebno deliti. Vsi »napori« in žulji so pozabljeni. Zapisali smo, da smo sicer majhni, ampak premagujemo visoke cilje. Pa ni bil namen doseči najvišji vrh ali obiskati eksotične dežele... ampak svoj čas podeliti med sosede. S skupnimi močmi se premaga marsikaj, se pogumnejše loti drznejših idej in tako doživeli popolnejši vsakdan. Vsaka naša minuta je bila polna neverjetnih doživetij in je imela svoj poseben namen. Zavedamo se, da se je preprosto treba veseliti drobnih stvari. Uspehov nikoli nismo merili v višine ali daljave ampak v globino – globino srca. V Potočni vasi se je dogajalo... Prepustili smo se času, vremenu in odličnemu razpoloženju in vedno stopali novim izzivom nasproti.

Kratko »brezkoronsko« obdobje smo izkoristili za polnjenje baterij. Obredli okoliške gozdove, uspeli celo nazdraviti kakšnemu jubileju in se odpravili na >>

Dušan Brudar

Naša KS Bučna vas živi

popoldanski izlet v Podsredo, kjer smo doživeli še »belgijsko« izkušnjo. Pot nas je tako ponesla tudi v preteklost, tja, kjer reka Bistrica mlinska kolesa vrti že skoraj petsto let. Danes je namreč mlin Kukovičič še edini, ki deluje, v njem pa so ohranjeni vsi mlinarski pripomočki. Je zadnji, kjer je izpod težkih kamnov še vedno mogoče dobiti moko za kruh in koruzni zdrob za žgance. Postregli so nas s svežim kruhom, preizkusili smo razne namaze ... skratka ni manjkalo dobrot.

V trški gostilni v Podsredi pa nam je lastnica Tanja, skozi zgodbo in pokušino piva, pričarala delček Belgije. Z možem in sinovoma so namreč tu našli svoj drugi dom. Prej sta v Belgiji vodila podjetje, delala sta cele dneve in skoraj nista več videla otrok. Drugačno življenje sta se odločila poiskati v Sloveniji. Tudi na našo srečo, saj smo se prijetnega druženja razveselili tudi mi.

Sedaj so se stvari ponovno umirile. Nastala je tišina, so obdobja, ko ne slišimo več ropota po železniških tirih.. kdo bi si mislil, da bomo tudi to pogrešali.

Poleg zdravja vsem skupaj želim še obilico potrpljenja do dni, ko bomo lahko ponovno zaživel brez strahu. Obilico poguma za vzpon nazaj, pri vsem pa zdravo, kmečko pamet in »potočnsko« vztrajnost ter dobro voljo. Naj Covid-19 ne bo izgovor za mrke poglede in ostre besede. Na koncu naj vas potolažim: »Tudi to bo minilo.«

Zdravo in srečno leto 2021.

Andreja Verček
Vir: arhiv Potočna vas

Vir: mlin Kukovičič

Foto: Špela Kukovičič

Foto: Špela Kukovičič

Naša KS Bučna vas živi

Ko se iz ljubezni do konjev uresniči poslovna ideja

Pri Muhičevih na Gorenjih Kamencah v prvem valu epidemije niso počivali. Gregor se je namreč lotil novega projekta, ki si ga je želel izpeljati že nekaj časa. Že od malih nog je ljubitelj konj. Njegove sanje so lastna šola jahanja, prenova starejšega hleva v sodobne bokse za konje in manežni prostor za jahanje. Slednjega se je lotil letos spomladi, poleg tega pa si je omislil še dva konjička. Toni je pisan poni, ki je namenjen začetnim uram šole jahanja za mlajše in manjše otroke, Val pa večji, močnejši konj, namenjen odraslim in ljudem z malo več znanja.

Gregor je že vrsto let v stiku s konji. Najbolj se je z njimi povezal doma, ko je oče

kupil prvo kobilo in pa v času srednje šole, ko je na Bajnofu vsa leta pridno treniral. Še več, opravil je skakalno in dresurno licenco in se predstavil tudi na nekaj tekmah v preskakovanju ovir. Po srednji šoli je sledila pavza, v 2018 pa se je vrnil v konjeniške vode. Znanje je osvežil v Jahanem centru Češča vas in nato sklenil, da gre samostojno pot.

Ponudba v jahalni šoli bo pestra. Na voljo bo jahanje tako za najmlajše otroke kot tudi za malo starejše in odrasle, možnost najema boksa za vašega konja, v kolikor zanj nimate ustreznega prostora, ter možnost ujahovanja. Gregor ne bo učil zgolj jahanja, temveč tudi to, kako pravilno skrbimo za konja, kako ga očistimo, predstavil kakšno opremo uporabljamo ter vaše najmlajše naučil o razvoju žrebičkov v odrasle konje. Ko bodo kandidati imeli dovolj znanja, jih bo lahko popeljal jahat tudi po prelepem terenu, ki so blizu doma. Poleg tega lahko v šoli jahanja otroci veliko pridobijo na socialni interakciji, samozavesti in se naučijo skrbeti za živali.

Ure jahanja bodo potekale skozi celo leto, čas pa si bomo prilagodili.

V prihodnosti ima Gregor željo urediti tudi prostor za manjše piknike in dodati nekaj atrakcij; vietnamske prašičke, ovce, koze, gosi, race ter seveda še kakšnega konja.

Vabljeni, da Gregorja kontaktirate na telefonski številki 041-576-366 ali preko e-pošte na gregormuhic1@gmail.com.

Gregor Muhič

Naša KS Bučna vas živi

Dobra informiranost je gibal sodobne družbe

Današnji razvoj tehnologije in posledično raznih medijskih in družbenih kanalov, nam omogoča hiter dostop do najrazličnejših informacij. Posledica tega pa se kaže tudi v vse večji potrebi po dostopnosti in obveščenosti naših krajanov. Krajanom si želijo predvsem obveščenosti o dogodkih in raznih akcijah, ki se dogajajo v naši krajevni skupnosti. Tako smo se odgovorni v trenutnem mandatu naše Krajevne skupnosti Bučna vas odločili, da svojim krajanom preko družbenega kanala Facebook omogočimo dostop do aktualnih novic in dogajanj znotraj naše krajevne skupnosti. Ob tej priložnosti tudi lepo vabimo vse krajanke, da se pridružite naši skupini »Krajevna skupnost Bučna Vas«, kjer vas bomo obveščali o aktualnih dogodkih, in kjer boste lahko tudi sami podajali svoja mnenja in predloge. Ker pa

vemo, da vsi člani naše skupnosti nimajo dostopa ali niso vešč uporabe sodobnih družabnih kanalov, pa smo omenjeni akciji dodali tudi fizične oglasne deske. Le-te se bodo postavile na vidnih in krajanom dostopnih mestih posameznih vasi ali

delov naše krajevne skupnosti. Naša želja je, da se po celotni skupnosti postavijo oglasne deske prepoznanega enotnega izgleda, za namen obveščanja krajanov. Ker pa nam trenutna sredstva ne omogočajo nakup oglasnih desk za celotno področje naše krajevne skupnosti smo izdelali in pripravili celotno grafično podobo in jo posredovali morebitnim sponzorjem s prošnjo po njihovi pomoči. Nekaj odziva smo že dobili. Eden od naših sponzorjev v tem projektu je bilo tudi **podjetje KGM Anamarija Peterlin s.p.**, ki je pred kratkim eno takih oglasnih desk postavilo v svoji domači vasi. Konstrukcija je bila v celoti izdelana v njihovem podjetju, s pomočjo novo pridobljenega sodobnega CNC laserskega stroja pa so izdelali tudi lične napise. Za sodelovanje in izvedbo se jim lepo zahvaljujemo, obenem pa bi izkoristili tudi priložnost in se zahvalili tudi krajanom **Gorenjih Kamenc**, ki so v dveh delovnih akcijah poskrbeli za obnovo obzidja cerkve na Gorenjih Kamencih in ureditev ekološkega otoka. Naj nam bo njihova pripravljenost do medsebojne pomoči in enotnost v zgled.

Branko Kralj

Drage krajanke in krajanj,

prosimo vas, da svoje dogodke zapisujete, fotografirate. Gradiva lahko pošljete tudi med letom na elektronski naslov

tsd.bezgavec@gmail.com,

ker bomo le tako lahko skrbeli za kronologijo našega kraja.

Svet KS Bučna vas

Turistično-športno društvo Bezgavec v letu 2020

Človeški um je tisti, ki nas uvršča med najbolj prilagodljiva bitja v naravi in družbi. Pa vendar v začetku leta, ko smo spremljali poročila s Kitajske in obolelih na zasidranih križarkah, niti največji pesimisti niso razmišljali, da kuga današnjega dne postane naša realnost.

Člani Turistično-športnega društva Bezgavec smo se v začetku leta pogumno lotili ustaljenih projektov, ki smo jih nameravali „blagosloviti“ na občnem zboru, tako kot običajno - v mesecu marcu.

Za obeležitev kulturnega dne smo izbrali **obisk Muzeja Lojzeta Slaka in Toneta Pavčka v Mirni peči**, ob navzočnosti na osrednji občinski proslavi, kateri je sledil tudi voden ogled muzeja. Za prevoz do Mirne peči je poskrbel Boristour in nekaj posameznikov z lastnimi vozili. Zaradi prazničnega dne in neobratanja gostinske ponudbe, se je kakih trideset udeležencev moralo zadovoljiti z

okrepčilom iz nahrbtnika, ki jim je dalo moč za pohod preko Šrange v Bezgavec, kjer smo simbolično „zašpili klobaso“.

Tik pred popolnim zaprtjem družbe nam je uspelo organizirati **predavanje** mag. zdr. nege Marte Blažič, in zdravstvene tehnice Renate Vovk, **o presejalnem programu »Diabetična retinopatija«**, o katerem lahko tudi preberete v posebnem prispevku.

Zaradi nezmožnosti izvedbe občnega zbora smo predsednik in blagajničarka TŠD Bezgavec ob pomoči računovodskega servisa izdelali zaključni račun, bilanco in poročilo za AJPES, tako kot narekuje zakonodaja in takratne usmeritve Vlade RS.

Sledilo je poletje, ohlapnejši ukrepi, a tudi čas dopustov, ko društvena aktivnost nekoliko upade. Potem pa jesen in novi val ...

V prazničnih dneh, ki prihajajo, želim vsem članom TŠD Bezgavec, vsem krajanom, še posebej najbolj ranljivim, bolnim in starim, blagoslovljene praznike z željo in apelom, da jih preživite v krogu družine in najdražjih.

Peter Košak,
predsednik TŠD Bezgavec

Presejalni program »Diabetična retinopatija«

Sladkorna bolezen ali diabetes je bolezen, ki je v porastu in vse bolj se omenja, da je to bolezen sodobnega časa. Zboleva vse več ljudi že po 30. letu starosti kot >>

MUZEJ LOJZETA SLAKA IN TONETA PAVČKA

Turistično-športno društvo Bezgavec v letu 2020

>> posledica nezdravega življenjskega sloga, debelosti, dedne dispozicije ali drugih razlogov.

Sladkorna bolezen je kronična presnovna motnja, pri kateri celice trebušne slinavke ne proizvajajo dovolj inzulina. Lahko pa telo proizvedenega inzulina ne more učinkovito porabiti ali pa gre za kombinacijo obojega hkrati. Prehod glukoze, ki jo dobimo s hrano, oteženo prehaja v celice, ki zato ne morejo normalno delovati. Motena je tudi presnova ogljikovih hidratov, beljakovin in maščob. Zaradi pomanjkanja inzulina pri sladkorni bolezni organizem ne more pravilno izkoriščati sladkorja za energijo oziroma

gorivo, ampak pogosto ostaja v krvi, kjer njegova koncentracija hitro naraste - povešan krvni sladkor (hiperglikemija) in z leti povzroči nemalo težav. Nastale motnje spremljajo sladkornega bolnika vse življenje in so vzrok za trajne okvare tkiv ali organskih sistemov, odpoved delovanja nekaterih organov (posebno oči, ledvic, živcev, srca in ožilja), slabo kakovost življenja in skrajšanje pričakovane življenjske dobe.

Večletno trajanje sladkorne bolezni povzroči tudi spremembe na očesnem ozadju (mrežnici), kar imenujemo diabetična retinopatija. V zgodnji fazi diabetična retinopatija ne dela večjih

težav, v napredovani obliki pa se kaže z zamegljenim vidom, nenadno izgubo vida ali različnimi motnjami. Osrednji del mrežnice oziroma rumena pega ima pomembno vlogo pri vidni ostrini. Z razvojem diabetične retinopatije pa v tem predelu pride do puščanja drobnega žilja, tvorijo se nove žile na mrežnici, ki so krhke in krvavijo, žilje se lahko zamaši, nastane oteklina oziroma diabetični makularni edem.

Za zgodnje odkrivanje okvare žilja in izgubo vida je Splošna bolnišnica Novo mesto leta 2015 pristopila k izvajanju Nacionalnega programa za presejanje diabetične retinopatije. Program omogoča primerno obravnavo pacientov z diabetično retinopatijo z namenom zgodnjega odkrivanja in pravočasne napotitve na zdravljenje, zato je namenjen vsem bolnikom s sladkorno boleznijo. Vsak sladkorni bolnik je enkrat letno upravičen do pregleda. Namen obravnave je, da se bolnika s sladkorno boleznijo spremlja že od samega začetka obolenja, ko še nima težav z vidom. Z zgodnjem odkritjem okvar žilja v očesu omogočimo takojšnje zdravljenje in zmanjšamo izgubo vida in s tem posledično tudi slabšo kvaliteto življenja teh bolnikov.

Delovanje presejalnega programa sta letos februarja v naši krajevni skupnosti predstavili Marta Blažič, mag. zdr. nege., pred. in Renata Vovk, zdravstvena tehničnica iz Oddelka za okulistiko. Odziv krajanov je bil zadovoljiv. Predstavljena vsebina jim je bila zanimiva in med prisotnimi se je porajalo kar nekaj vprašanj, prav tako tudi kako pridejo do pregleda. Saj izguba vida bistveno zmanjša kvaliteto življenja.

S kolegico Renato Vovk, ki je izdelala tudi plakat (na sliki) v obliki zloženke, sva razdelili vsem udeležencem, da lahko program predstavijo sorodnikom, prijateljem.

Marta Blažič

Vir:

<https://vizita.si/bolezni/to-je-nova-priloznost-za-vse-sladkorne-bolnike.html> [24.11.2020]

<https://www.nasa-lekarna.si/clanki/clanek/sladkorna-bolezen/> [24.11.2020]

PRESEJALNI PROGRAM DIABETIČNA RETINOPATIJA (DR)

Pojavi se pri 50% bolnikov s SB tip2 ter pri skoraj vsakem bolniku s SB tip1 po 20 letih trajanja bolezni¹

sladkorna bolezen → **lahko okvari vid**

ZAMEGLJEN VID
ZBLEDELE BARVE

TEMNE LISE
V VIDNEM POLJU

Preventivni program je
lahko uspešen, če se
bolniki nanj odzovejo

SLEPOTA

Kdo je vključen v presejalni program diabetične retinopatije:

- vsak bolnik z novoodkrito SB
- bolnik s SB brez DR ali z začetno DR na 6 do 12 mesecev
- vsak bolnik z zdravljeno napredovano DR, ki je stabilna vsaj 1 leto
- vsaka bolnica s sladkorno boleznijo, ki načrtuje nosečnost
- vsaka nosečnica s sladkorno boleznijo, ki nima znane retinopatije²

1x LETNO STE UPRAVIČENI do fotografiranja očesnega ozadja, za zgodnje odkrivanje, spremljanje napredovanja in pravočasno zdravljenje

Kako poteka presejanje diabetične retinopatije?

- Napoti družinski zdravnik ali tečeči diabetolog
- Na dan pregleda pacient opravi:
 - pregled vidne osi
 - krajsi pogovor
 - po širših zenic se s pomočjo kamere fotografira očesno ozadje
- Zdravnik oftalmolog pregleda posnetke in določi stopnjo okvare mrežnice
- Bolnika napoti na očesni pregled za izvedbo diagnostike ali zdravljenja, kadar je potrebno³

Na pregled se naročite

Z USTREZNO NAPOTNICO VZS koda 2325

na tel. št. 073916350 (med delovnikom med 9-11h) ali

s potrdilom o izdani napotnici v nabiralnik v očesni ambulanti

1. Yau J W, Rogers S L, Kawasaki R et al. Global prevalence and major risk factors of diabetic retinopathy. Diabetes Care. 2012;35(3):967-76.

2. Glazobnik Petrovič M. 2017. Priljubljenost vida in sluhov pri bolnikih s sladkorno boleznijo lahko preprečimo. Priljubljenost na spletnem naslovu: <https://www.njz.si/si/poslabšanje-vida-in-sluha-pri-bolnikih-s-sladkorno-boleznijo-lahko-preprečimo> [13.10.2019]

3. Glazobnik Petrovič M. 2017. Za kake zdravnike: Diabetična retinopatija. Priljubljenost na spletnem naslovu: https://www.diabetična-ozdravila.si/wp-content/uploads/2018/06/08120_24_25-skladno2017-pregledi-oc.pdf [13.10.2019]

V ateljeju lahko preživlja ure in ure

Tjaša Travižan iz Dolenjih Kamenc pri Novem mestu je umetniška duša že od nekdaj, zato ne čudi, da si je izbrala poklicno pot likovne pedagoginje.

Korona je kriva, da magistrske naloge še nima v žepu, a mlada umetnica je vseeno ustvarjalna, več let vodi izobraževalne grafične in likovne delavnice za otroke, tudi s posebnimi potrebami, in nedavno je dobila prvo zaposlitev kot spremljevalka gibalno ovirani deklici v OŠ Mirna Peč. Svojo prihodnost vidi v delu z otroki.

Življenje prinaša mnoge izzive in Tjaša jih sprejema – vsega se loti temeljito in s srcem, pa naj bo to umetniško ustvarjanje ali medsebojni odnosi. »Pozitiva je povsod, če jo le želiš videti,« pravi mlada umetnica, ki jo je likovno področje navdihnilo že v času osnovne šole, ko je učiteljica likovne vzgoje pred njo postavila prvi linolej in nožke. Pri poklicni odločitvi je igral pomembno vlogo tudi učitelj angleščine in tako je Tjaša izbrala Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. Sledil je študij na Pedagoški fakulteti v Ljubljani in na oddelku likovne pedagogike je našla svoje poslanstvo.

Najraje globoki tisk

Njena ljubezen je grafika, »področje umetniškega udejstvovanja, ki zahteva človeka kot celoto, zahteva poznavanje materialov in lastnosti tehnike, samodisciplino, skratka stoddostno predanost zastavljenemu projektu. Od posameznika terja tudi veliko mero potrpežljivosti in vztrajnosti,« pripoveduje Tjaša, ki so ji ljube različne klasične grafične tehnike,

AinE je delo, ki je trenutno razstavljeno v KCJT, v Kocki. (Osebni arhiv Tjaše Travižan)

Muza2 je bila objavljena v DL, gre za pogosta motiva - rastlinje in žensko telo. (Osebni arhiv Tjaše Travižan)

najbolj pa globoki tisk – vernis mou. Svojo strast je odkrila v alternativnih grafičnih tehnikah, ki jih raziskuje in razvija. V zadnjem obdobju največ časa posveča

ciklu del, ki za zdaj ostaja brez imena, in sicer išče neštete možnosti, ki jih ponujata matrica in njen odtis. Uporablja stare grafične odtise, ustvarjene v klasični tehniki, in nanje dodaja intervencijo, ustvarjeno z alternativno grafično tehniko. »Proces kreativnega razmišljanja in dela se namreč ne konča ob snemanju odtisnjene papirja s plošče, ampak vodi dlje, prek meja že znanega in preizkušenega. Proces ustvarjanja cikla in posameznih del znotraj njega je nedokončana zgodba, ki vselej dopušča nekaj odprtega za naprej,« pripoveduje.

Rastlinje in žensko telo

Tjašina najljubša motiva, h katerima se vedno znova vrača, sta rastlinje in žensko telo. Slednje je pogosto upodabljala že med časom študija, ko so se v ateljeju med študijem teden za tednom vrstili goli ženski modeli. »Ko sem jih prenašala iz prostora pred mano na list ali platno, sem ugotovila, kako lepo je zares žensko telo. Kako lepo so sence padle na tistih dveh odvečnih kilogramih, koliko življenja in karakterja so v risbo vnesle strije, gubice, nenavaden nos ali celulit. Moje upodobitve ženskega telesa so moj manifest drugačnosti, ljubezni in spoštovanja do lastnega telesa,« pravi Tjaša. Ustvarja lahko, kjer koli in kadar koli dobi navdih. »Če pri ustvarjanju potrebujem kuhinjske pripomočke, kuhinjski pult hitro postane atelje v malem,« pove mlada umetnica, ki je vesela in hvaležna staršem, da so ji del mansarde v počitniški hiši odstopili za atelje. Tam so nastala vsa dela, ki jih je razstavljala v zadnjih letih. Med študijem je sodelovala na več skupinskih razstavah, do prvega zametka samostojne razstave pa je prišlo v Kulturnem domu Straža, kjer se je v okviru projekta *Prižgimo luč, ljudje* predstavila z nekaj grafičnimi deli. Dober odziv ji je dal motivacijo za prvo samostojno razstavo *Herbarij* v straškem kulturnem domu, s katero je kasneje gostovala tudi v novomeškem RIC.

Z otroci s posebnimi potrebami

V Novem mestu pa Tjaša Travižan razstavlja tudi zdaj, in sicer v Galeriji Kocka v Kulturnem centru Janeza Trdine, na kateri v skupinski razstavi 1+1 2020, na kateri v tandemu razstavljajo profesorji in njihovi >>

Med pripravami na prvo samostojno razstavo. (Osebni arhiv Tjaše Travižan)

>> študentje. Tjašo je k sodelovanju povabila profesorica in mentorica njene diplomske in magistrske naloge Zora Stančič. Soočnje likovnih del študentov z deli mentorjev, pri katerih so študentska dela nastala, je gotovo zanimivo tudi za širšo javnost, zato si Tjaša želi, da bo razstava, ki zaradi epidemioloških razmer zdaj ni odprta za javnost, podaljšana. Načrtuje še nekaj projektov v tandemu in kakšno razstavo, takoj ko bodo razmere to dopuščale. Sicer pa Tjaša svojo prihodnost na umetniškem področju vidi predvsem v nadaljnjem iskanju alternativnih grafičnih tehnik, ki so primerne za mlajše otroke in osebe z omejenimi motoričnimi sposobnostmi. Že nekaj časa vodi tudi grafične tečaje za otroke ter likovne delavnice za osebe s posebnimi potrebami v Pionirskem domu v Ljubljani. Udeleženci tečajev imajo Downov sindrom ali cerebralno paralizo. »Ti tečajniki so v moje življenje pripeljali ogromno pozitivne, dali pa so mi tudi čisto drug pogled na življenje – preprostejši, skromnejši, a zato nič manj pisan! Naučili so me ceniti dejstvo, da lahko govorim, hodim, razmišljam, ustvarjam, hribolazim in počnem še mnogo drugih stvari, ki so nam (pre)pogosto samoumevne,« pove sogovornica, ki ji je tudi koronačas prinesel pomembna spoznanja – da se je včasih potrebno ustaviti in zadihati ter si vzeti nekaj časa zase. To je tudi idealna priložnost za učenje in razvijanje novih stvari, idej, rešitev ...

Besedilo in foto: L. Markelj

Objavljeno v Dolenjskem listu, dne 19.11.2020, št. 47, leto LXXI

Novoletni utrinki

(Olga Osolnik)

Spet je leto naokoli,
ko vse lepo smo si voščili,
tudi letos želje so enake,
le zdravja več, bi vsem privoščili.

Nam pa leto, zopet hitro je minilo,
gotovo nam se je marsikaj zgodilo,
morda smo svojca, ali prijatelja zgubili,
mogoče pa v družino, malo dete smo dobili.

In že povsod utripajo pravljicne lučke, se bleščijo,
razkošna, darila draga, nam poglede zamegljijo,
na vse načine nas vabijo v trgovino,
a vedno več ljudi, samo gleda – in gre mimo.

Saj penzija je vedno manjša,
zato tudi denarnica je vse bolj tanjša,
poračuna, povišice več ne poznamo,
preživeti moramo s tem, kar dobimo, kar imamo.

A vseeno za praznike bi radi koga obdarili,
in vsaj za hip, morda koga razveselili.
Ali sploh lahko kaj, podarimo brez denarja,
ja, lahko, marsikaj, brez cvenka se podarja.

Morda obiščemo koga, tam na koncu vasi,
ali človeka, ki dola leta že sam živi,
ki sorodniki ali znanci so ga čisto pozabili,
saj kar so želeli vse, so zdavnaj že dobili.

Ali v Domu obiščemo znance ali le naključne ljudi,
morda koga, ki le redko kdaj obisk dobi,
hvaležni nam bodo za stisk roke, kakšen bombon,
verjemite, da polepšali njihovi, bi novi dom.

A vse nas, naj Novo leto z veliko mero optimizma obdari,
z veliko zdravja, dobre volje med iskrenimi ljudmi,
naj bo čim več prijaznih, iskrenih stisk rok,
in mnogo nežnih objemčkov majhnih otrok.

Naj tiha sreča v vaše domove pride,
vse slabo naj gre mino – naj vas obide,
pustite spominom slabim, da odidejo,
odprite srca, da lepe misli, želje, do vas pridejo!

Osnovna šola Bršljin
Novo mesto

Narobe šola

Ko se je Brin zbudil iz trdnega spanca, je moral nujno nekaj pojesti, ker je bil zelo lačen. Iz hladilnika je vzel dve palačinki. Ko ju je pojedel, je pogledal na uro in videl, da že zamuja v šolo. Brin je bil tako zaskrbljen, da ga bo učiteljica Metka nadrla, da se je pozabil preobleči. Ob prihodu v šolo je videl, da je njegov razred postal pravi cirkus.

Namesto učiteljice Metke je zagledal črnega konja. Sošolec Jan se je spremenil v pikastega tigra. Eva in ostali sošolci so se spremenili v opice, papige, slone, leve, tigre in pande. »To že ni moj razred«, je rekel Brin. »To je živalski vrt«. Namesto zvonca se je oglasila sova: »Hu hu, hu hu«. Kot bi mignil, so se vse živali posedle za klopi. Kobilica Metka je začela pisati po tabli. Kopita so pisala števila do milijon. Papagaj Mark je ponavljal, kar je rekla kobilica Metka. Metka ga je poslala pred razred, ker ni mogla poslušati svojih besed. Slonček Benjamin je bil zaskrbljen, saj ni sledil Metki. Bil je čisto prestrašen, rilec mu je visel do tal. Tigrica Lina se je razkotala in začela urejati nohte. Metka jo je opomnila, da ni v kozmetičnem salonu. Vse živali so začele klepetati. Ko pa je močno potrkal na vrata, so bili vsi začudeni. Opica Eva je skočila na luč. V razred je prišel curkusant Lojze.

Začel je spraševati: »Ste se naučili skokov, prevalov, govoriti po človeško? Predstava bo čez eno uro«. Brin se ni mogel nagledati, kaj se to dogaja. Ščipal se je, da vidi, če je sploh buden.

Predstava se je začela. Glavna zvezda je bila kobilica Metka. Tigrica Lina in lev Nejc sta skakala čez goreče obročce. Bila sta >>

>> zelo gimnastična. Opica je skakala pod in na vse živali. Vsi so se začeli vrteti v krogu. Na sredini kroga je bil slonček Benjamin. Ko je bila točka pri koncu, je iz slončkovega rilca prišel papagaj Mark. Povedal je vse črke abecede in ponovil vsa Metkina izrečena števila. Kar naenkrat je Brin sedel na Metkinem hrbtu. Skakal je čez ovire, delal stoje, prevale kot pravi konjski akrobat. Pri zaključku točke se mu je pridružila tigrica Lina. Naredila sta veličasten zaključek.

Brin je videl da ta šola sploh ni slaba. Rekel si je, da jo bi z veseljem obiskoval. Naslednji dan se je vpisal v jahalno kaskadersko šolo. Treniral bo vsak dan, da bo pravi akrobat. Seveda, pa se bo pridno učil v šoli.

Žan Brčina, 5. b

PISMO ZATE

Pozdravljen prejemnik tega pisma!

Dolgočasni dnevi kajne?

Ti dnevi, ko nas napada virus so prav grozni. Na milijone duš umira, ne smemo se več družiti, pa še zelo dolgočasno je biti doma. Tudi jaz si želim nekoga, ki bi se v teh časih družil z menoj in me spodbujal. V teh časih ni nobene dogodivščine, ki nas bi razveselila. Lahko vam pa jaz povem svojo.

Nekaj dni nazaj, ko se je začelo šolanje na domu, sem odšla ven na svež zrak. Tam sem zagledala majhno mačko, ki je hodila proti meni. Malo me je prestrašila, saj je imela krvavo tačko. Sumila sem, da jo je napadel kak potepuški pes. Odločila sem se, da ji pomagam. Vzela sem jo v naročje in stekla noter obvestiti mamo. Mami se mačka na začetku ni zdela pomembna, saj je imela kar veliko dela. Končno sem jo prepričala in odpeljali smo se k veterinarju. Veterinar je rekel, da je samec ter pogledal, če ima mikročip. Ker čipa ni imel, nam je priporočil, naj mačka posvojimo. Seveda se nismo mogli upreti mačjemu pogledu. Nato ga je veterinar cepil in mu odstranil klope ter oskrbel rano. Ko smo se vračali domov, sem ga poimenovala Rano. Zakaj tako ime? Zato, ker ko sem ga opazila sem videla, da ima ranjeno tačko. Mačku smo pripravili ležišče kar v moji sobi, da ga bom spremljala pri okrevanju. Pripravila sem mu malo hrane in vode. Kmalu se je počutil bolje. Ponoči sem začutila, da me nekaj žgečka po nogah. Ugotovila sem, da je to Rano. Prišel je vse do mojega obraza in obležal pri meni. To je bil zame čaroben trenutek, saj veš, da te nekdo ima rad. Tudi Rano je užival. Od

tedaj naprej sva odlična prijatelja in si ne predstavljam življenje brez njega. Vsem ljudem priporočam mačko za prijatelja, saj te nikoli ne bo razočarala.

Anna Miklič, 7. c

KOSTANJEVA ZGODBA

Jeseni, ko je mrzlo,
ptički žvrgole.
Odletijo tja na jug,
kjer jim je toplo.

Kostanj pa takrat stoji
in nemo opazuje ljudi.
In se vetru prepusti,
da mu vse liste spodi.

Ko se narava umiri,
tudi kostanj zaspi.

Spomladi pa ko se zbudi,
še ptičke zbudi.

Gaja Jakše, Lukas Brljavec, Nejc Tomec, 6. a

VETERINARSKA AMBULANTA

Markljeva ulica 2a
8000 Novo mesto

DELOVNI ČAS

LEKARNIŠKA POSTAJA AMBULANTA

PON – PET
7.00 – 18.00
SOB
7.00 – 10.00

DELO NA TERENU

PON – PET
od 7.00 – 15.00

DEŽURSTVO

PON – PET
od 15.00 – 07.00
SOB, NED, PRAZNIKI
24 ur

www.aplusvet.si
info@aplusvet.si
facebook.com/aplusvet

A+VET

KONTAKTI:

• VETERINARJI

Aleš Činkole 040 201 090
Katarina Ponikvar 051 422 622
Matjaž Kužnik 051 224 887
Rok Potočar 051 608 070

• VETERINARSKI TEHNIK (umetno osemenje)

Janez Verbič 040 540 367

• LEKARNIŠKA POSLOVALNICA

• SPREJEM NAROČIL

• AMBULANTA

• DEŽURSTVO

Vse dni 24 ur

Tel.: 08 20 57 155

vam želi

PRO BEVC d. o. o. / 07 3375 054 / info@probevc.si

- poni doživetje
- šola jahanja
- korekcija konj
- trening dresure z vašim konjem
- trening preskakovanja z vašim konjem

☎ 041 576 366 📍 Hlev Muhič

Gorenje Kamence 4a

**PREVOZ traktorjev,
viličarjev, dviznih ploščadi...**

041 900 900

**ODKUP dostavnih vozil
031 200 800**

24 ur/dan

**AVTOVLEKA -
POMOČ NA CESTI
041 900 900**

SINT Novo mesto d.o.o.
Gorenje Kamence 23
8000 Novo mesto
info@avtovleka-sint.si

GENERALI

SAVA

triglav

**Vesele božične praznike,
srečno na cesti in v letu 2021**

Srečno 2021

Krožišče je notranje brezplačno glasilo Krajevne skupnosti Bučna vas in Turistično-športnega društva Bezgavec.

Uredniški odbor: Mateja Travižan (odgovorna urednica), Tomo Cesar (tehnični urednik), Marija Pugelj, Tomaž Zoran, Dušan Brudar, Matic Vidic, Peter Košak, Mojca Ljubi, Branko Kralj, Olga Osolnik, Marta Blažič, Darja Turk, Marija Rakoše, Gregor Muhič in Andreja Verček. Glasilo izhaja po potrebi.

Naslov uredništva: Krajevna skupnost Bučna vas, Dolenje Kamence 3, 8000 Novo mesto. Prispevki niso lektorirani. Prispevke in fotografije lahko pošljete tudi na elektronski naslov: cesartomo@gmail.com.

Grafična izvedba: Tomograf, Tomo Cesar s.p., Novo mesto.

Glasilo je izšlo v nakladi 670 izvodov.
Naslovnica karikaturna: **Branko Babič**

Božič in Novo leto praznujete,
globoko v svojih srcih se radujete,
saj lepšega Božiča ni,
če Jezus v naših srcih se rodi!

Srečno in zdravo leto 2021
Vam želi MIZARSTVO REDEK!!!

andrej@mizarstvo-redek.si 041/ 405 170
www.slodesign.com/redek

Mizarstvo Redek d.o.o.
Dolenje Kamence 30, 8000 Novo mesto

MIZARSTVO REDEK

POHIŠTVO ZA VAŠ DOM
IN POSLOVNE PROSTORE

2021

Vsem našim strankam se zahvaljujemo
za izkazano zaupanje.

ŽELIMO VAM VESEL BOŽIČ IN USPEHOV
POLNO NOVO LETO!

TURBOSHOP
TRGOVINA Z AVTODELI

Vesele božične in
novoletne praznike
ter vse lepo v
prihajajočem
novem letu.

Izolacija za boljši jutri.

Vsak dan
sestavljajo trenutki,
ki so edinstveni,
resnični in vsak od njih ima poseben
okus hrepenenja, veselja, pričakovanj.

Srečno, predvsem pa zdravo
novo leto 2021
Vam želimo

Rh

Pušnik Novljan
OKULISTIKA, OPTIKA, ZOBOZDRAVSTVO
Pušnikova ulica 10, 8000 Novo mesto
www.pusniknovljan.si | info@pusniknovljan.si

Vesele božične praznike
in veliko zdravja
v letu 2021
Vam želi kolektiv Gostišče Na vasi

**gostišče
NA VASI**

Tel.: 07/33 79 470 / Dolenje Kamence 35 / 8000 Novo mesto

Vesele božične praznike in
srečno v letu 2021.
OSTANITE ZDRAVI

VIDIC CENTER

Vulkanizerstvo | Hitri servis
Avtooptika | Avtopralnica

tel.: 07/393 08 40